

VICENT ASENCIO (1908-1979)

	Suite valenciana	
1	Preludi	2'10
2	Cançoneta	4'13
3	Dansa	3'04
	Col·lectici íntim	
4	La serenor	4'22
5	La joia	2'53
6	La calma	2'31
7	La gaubança	2'01
8	La frisança	3'05
	Suite mística	
9	Dípso	5'21
10	Getsemaní	1'44
11	Pentecostés	2'16

JOAQUÍN RODRIGO (1901-1999)

12	Invocación y danza (Homenaje a Manuel de Falla)	8'18
----	---	------

FRANCESC TÀRREGA (1852-1909)

13	Capricho árabe	5'24
14	Recuerdos de la Alhambra	4'09

Yorgos Arguiriadis, guitarra

Enregistrament realitzat durant l'any 2010
a la Capella de la Mare de Déu de
l'Esperança de Barcelona
Presa de so: Llorenç Balsach
Portada: Domènec Abelló (1917): *Paisatge*

ENGLISH COMMENTARY INSIDE
COMENTARIOS EN ESPAÑOL EN EL INTERIOR
COMENTARIS EN CATALÀ A L'INTERIOR

Dip. Leg.: B-6852-2010
©(P) 2010 La Mà de Guido
(www.lamadeguido.com)

LMG 2096

DDD

Durada
52'32

Aquest disc és una mostra de la música valenciana per a guitarra, però dedicant una atenció preponderant a l'obra de Vicent Asencio, menys coneguda que la dels compositors Francesc Tàrrega i Joaquín Rodrigo, dels quals també s'inclouen algunes peces. És música, com podreu escoltar, fornida d'aromes mediterrànies, notes i ritmes acolorits sense deixar de banda l'expressió íntima que tan bé li escau a aquest instrument.

Vicent Asencio va néixer a València l'any 1908. És contemporani, doncs, de Joaquín

Rodrigo (1901-1999) i més de cinquanta anys posterior a Francesc Tàrrega (1852-1909). Estudià composició a Barcelona amb Enric Morera i després a Madrid va mantenir contactes, i possiblement va fer classes, amb els compositors Joaquín Turina i Ernesto Halffter, dels quals va rebre bona part dels fonaments del que seria la seva estètica creativa i va assimilar un llenguatge més modern i agosarat que l'estil més romàntic de Tàrrega i Rodrigo.

Però junt amb aquests compositors, professors d'Asencio, hem de destacar una figura cabdal que va influir molt en la seva obra: Manuel de Falla (1876-1946). D'ell va aprendre a incorporar el nacionalisme musical i el folklore hispànic dins un conglomerat de notes i ritmes moderns sense que aquestes transformacions malmetessin l'esperit evocador i emocional de les arrels populars. Asencio li va dedicar almenys dues obres: "Elegia a Manuel de Falla" (guitarra) i "Llanto a Manuel de Falla" (ballet).

Les obres més conegudes d'Asencio són les que va escriure per a guitarra ja que intèrprets tan coneguts com Andrés Segovia i Narciso Yepes les van incloure en el seu repertori i les varen gravar i difondre internacionalment.

Però Asencio també va compondre música orquestral i de cambra, molt menys coneguda, així com tres ballets, que, malauradament, descansen en calaixos esperant que algú els doni nova vida.

Podríem resumir la seva música com a creacions que barregen la música popular del País Valencià amb un llenguatge harmònic, tonal i rítmic refinat i modern, que tendeix a l'intimisme, fins i tot de caire quasi religiós en algunes de les seves obres i que en aquest disc queda perfectament reflectit en les seves obres “Suite valenciana”, “Col·lectici íntim” i “Suite mística”.

Completen aquest disc les obres “Invocación y danza (Homenaje a Manuel de Falla)” del també valencià Joaquín Rodrigo —compositor en general amb un estil més romàntic, però que en canvi en aquesta obra ens mostra un

estil més semblant al d'Asencio— i dues de les obres més conegudes del compositor castellonenc Francesc Tàrraga: “Capricho árabe” i “Recuerdos de la Alhambra”, dins de l'interès per la temàtica oriental de finals dels segle XIX.

Totes aquestes obres són magistralment interpretades pel jove guitarrista grec Yorgos Argüriadi, que coneix bé aquesta música ja que ha residit a Barcelona durant molts anys. Ell mateix també ens comenta les seves impressions sobre la música d'aquest disc: “Quan les estètiques oposades es troben, algunes vegades es fusionen gentilment, i una acceptant les qualitats de l'altra i creen nous estils i tendències. Aquest crec que és el cas de la fusió entre la musica nacionalista ibèrica i l'impressionisme francès que ha inspirat tants compositors... Amb aquest disc, la meua intenció és destacar aquest element commovedor per a mi i oferir un profund homenatge a Vicent Asencio i al mateix temps expressar la meua admiració envers Joaquín Rodrigo per la seva dramàtica “Invocación y danza” i també a Francesc Tàrraga per la seva evocadora delicadesa.”

Roger Altisent, juliol 2010

Este disco es una muestra de la música valenciana para guitarra, dedicando una atención preponderante a la obra de Vicente Asencio, menos conocida que la de los compositores Francisco Tárrega y Joaquín Rodrigo, de los cuales también se incluyen unas obras. Se trata de música, como escucharán, llena de aromas mediterráneos, notas y ritmos con sus toques de color característicos sin olvidar la expresión íntima, que tan bien le sienta a este instrumento.

Vicente Asencio nació en Valencia en 1908, contemporáneo, pues, de Joaquín Rodrigo

(1901-1999) y más de cincuenta años posterior a Francisco Tárrega (1852-1909). Estudió en Barcelona composición con Enric Morera y luego en Madrid mantuvo contactos, y posiblemente clases, con los compositores Joaquín Turina y Ernesto Halffter, de los que recibió buena parte de los fundamentos de lo que sería su estética creativa y de los que asimiló un lenguaje más moderno y atrevido que el estilo más romántico de Tárrega y Rodrigo.

Pero junto a estos compositores, profesores de Asencio, tenemos que destacar una figura capital que influyó mucho en su obra: Manuel de Falla (1876-1946). De él aprendió incorporar el nacionalismo musical y el folclore hispánico en un conglomerado de notas y ritmos modernos sin que estas transformaciones perjudiquen el espíritu evocador y emocional de las raíces populares. Asencio le dedicó al menos dos obras: «Elegía a Manuel de Falla» (guitarra) y «Llanto a Manuel de Falla» (ballet).

Las obras más conocidas de Asencio son las que escribió para guitarra ya que intérpretes tan conocidos como Andrés Segovia y Narciso Yepes las incluyeron en su repertorio y las grabaron y difundieron internacionalmente.

Pero Asencio también compuso música orquestal y de cámara, mucho menos conocida, así como tres ballets, que, desgraciadamente, descansan en cajones esperando que alguien les dé nueva vida.

Podríamos resumir su música como creaciones que mezclan la música popular del levante ibérico con un lenguaje armónico, tonal y rítmico refinado y moderno, que tiende al intimismo, incluso de carácter casi religioso en algunas de sus obras y que en este disco queda perfectamente reflejado con sus obras «Suite valenciana», «Col·lectici íntim» y «Suite mística».

Completan este disco las obras «Invocación y danza (Homenaje a Manuel de Falla)» del también valenciano Joaquín Rodrigo, compositor en general con un estilo más romántico pero que sorprendentemente en esta

obra nos muestra un estilo más parecido al de Asencio y dos de las obras más conocidas del compositor castellonense Francisco Tárrega: «Capricho árabe» y «Recuerdos de la Alhambra», acorde al interés por la temática oriental de finales del siglo XIX.

Todas estas obras son magistralmente interpretadas por el joven guitarrista griego Yorgos Arguiriadis, que conoce bien esta música ya que ha residido en Barcelona durante muchos años. Él mismo también nos comenta sus impresiones sobre la música de este disco: «Cuando las estéticas opuestas se encuentran, algunas veces se fusionan gentilmente, una aceptando las cualidades de la otra creando nuevos estilos y tendencias. Este creo que es el caso de la fusión entre la música nacionalista ibérica y el impresionismo francés que ha inspirado a tantos compositores ... Con este disco, mi intención es destacar este elemento conmovedor para mí, ofreciendo un profundo homenaje a Vicente Asencio y al mismo tiempo expresar mi admiración hacia Joaquín Rodrigo por su dramática «Invocación y danza» y también a Francisco Tárrega por su evocadora delicadeza.»

Roger Altisent, julio 2010

This CD is a review of Valencian music for the guitar, mostly devoted to the works by Vicent Asencio, which are less well-known than those by the composers Francesc Tàrraga and Joaquín Rodrigo, although some of the latter's works have also been included here. As it will appear clearly, it is a music rich in Mediterranean flavours, coloured notes and rhythms, without ignoring the intimate expression that suits this instrument so well.

Vicent Asencio was born in València in 1908. Therefore, he lived at the same time as Joaquín

Rodrigo (1901-1999) and fifty years later than Francesc Tàrraga (1852-1909). He studied composition in Barcelona with Enric Morera. Later on, in Madrid, he met and probably took lessons from the composers Joaquín Turina and Ernesto Halffter, who provided him with a large part of the bases of what was to be his creative work and from whom he assimilated a more modern and daring language than the more romantic style of Tàrraga and Rodrigo.

However, together with these composers who were professors of Asencio, we should highlight a key figure that greatly influenced his work: that of Manuel de Falla (1876-1946). From him he learned to incorporate musical nationalism and Hispanic folklore into a conglomerate of modern notes and rhythms, without letting these transformations spoil the evocative and emotional spirit of folk-rooted music. Asencio dedicated at least two of his works to him: *Elegia a Manuel de Falla* (guitar) and *Llanto a Manuel de Falla* (ballet).

The best-known works by Asencio are those that he composed for the guitar, since performers of such renown as Andrés Segovia and Narciso Yepes included them in their repertoire, and recorded and disseminated

them on a world scale. However, Asencio also composed music for orchestra and chamber music, much less-known, as well as three ballets that unfortunately have never been performed and are waiting for someone to give them new life. Therefore, we could sum up his music as works that mix folk music of the Spanish Levante with a harmonic, tonal and rhythmic language that is both refined and modern, tending to intimacy, even with an almost religious touch in some of them, as it appears clearly on this CD in his works *Suite valenciana*, *Col-lectici íntim* and *Suite mística*.

This CD is further completed with the works *Invocación y danza (Homenaje a Manuel de Falla)* by the composer Joaquín Rodrigo, also from Valencia, who, generally speaking, was a composer with a more romantic style, although in this work his style is more similar

to that of Asencio, as well as two of the best-known works by the composer from Castelló Francesc Tàrraga: *Capricho árabe* and *Recuerdos de la Alhambra*, inspired by the interest in Oriental themes that was typical at the end of the nineteenth century.

All these pieces are masterly performed by the young Greek composer Yorgos Arguiriadis, who knows this music well for he has lived in Barcelona for many years. He also comments his impressions of the music on this CD: “When opposed aesthetics meet, sometimes they merge gently, one accepting the qualities of the other, thus creating new styles and tendencies. I think that this was the case of the merging between Hispanic nationalist music and French Impressionism that was to inspire so many composers...”

With this CD, I strive to highlight this –for me– touching element by both paying deep homage to Vicent Asencio and expressing my admiration for Joaquín Rodrigo for his dramatic *Invocación y danza*, as well as to Francesc Tàrraga for his evocative delicacy.”

Roger Altisent, July 2010

English translation: Beatrice Krayenbühl